

www.dereta.rs

Biblioteka

TEEN

DRUGE KNJIGE DŽEFA KINIJA:

Dnevnik šonjavka

Dnevnik šonjavka: Rodrikova pravila

Dnevnik šonjavka: Poslednja slamka

Dnevnik šonjavka: Pasji dani

Dnevnik šonjavka: Ružna istina

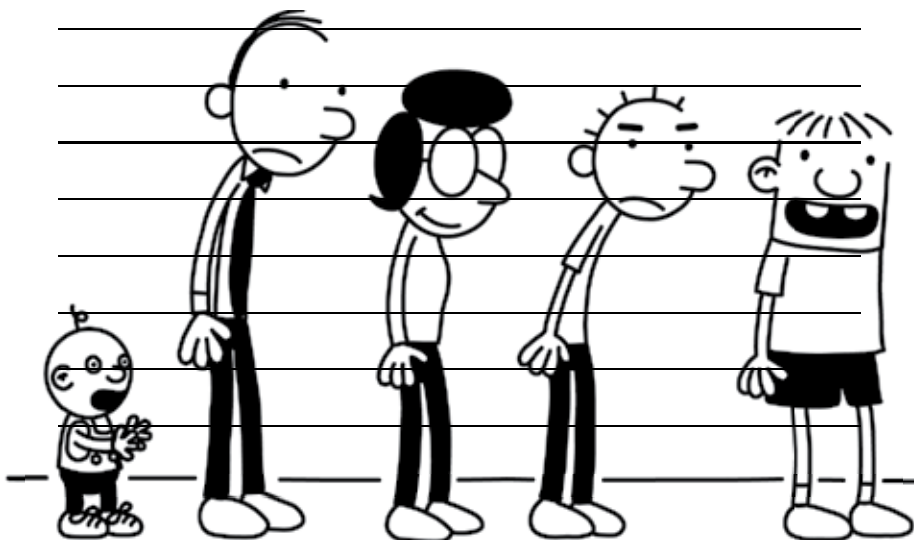
Dnevnik šonjavka: Praznična groznica

Dnevnik šonjavka: Levo smetalo

Dnevnik šonjavka: Loša sreća

Dnevnik šonjavka: Dugo putovanje

Dnevnik šonjavka: Stara škola

DNEVNIK šonjavka

R ZNIČN G OZNIC

Džef Kini

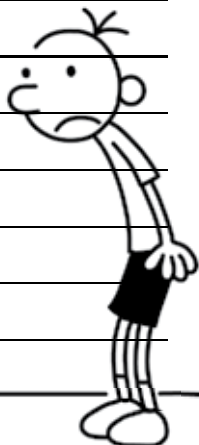
Prevod s engleskog

Miloš Mitić

Beograd

2017.

DERETA

Wimpy Kid text and illustrations copyright © 2011 Wimpy Kid, Inc.
DIARY OF A WIMPY KID®, WIMPY KID™, and the Greg Heffley
design™ are trademarks of Wimpy Kid, Inc. All rights reserved.

First published in the English language in 2011

By Amulet Books, an imprint of Abrams,

Original English title: Diary of a Wimpy Kid: Cabin Fever
(All rights reserved in all countries by Harry N. Abrams, Inc.)

© Ovog štampanog izdanja dela i prevoda DERETA

Naslov originala:
DIARY OF A WIMPY KID
– Cabin Fever
Jeff Kinney

ZA TIĆINA

NOVEMBAR

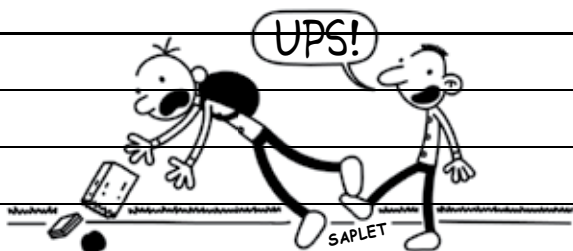
Subota

Većina ljudi jedva čeka da dođu božićni praznici, ali mene razmak koji nastaje između Dana zahvalnosti i Božića samo čini još nervoznijim. Ako tokom prvih jedanaest meseci praviš marifetluke, to nije tako strašno. Ali ako nešto zabrljaš u vreme praznika, običe ti se o glavu.

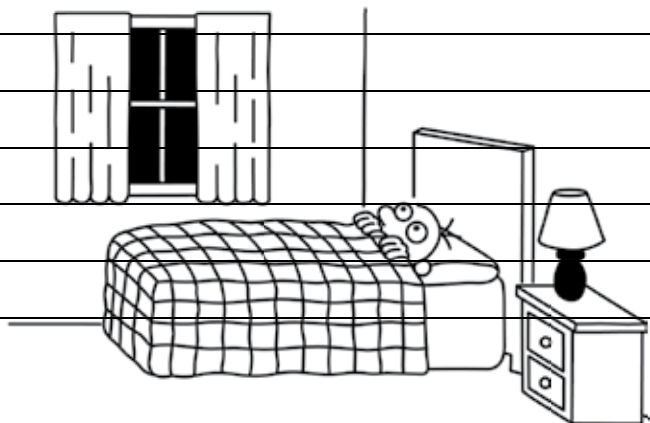

Preveliki je pritisak kad moraš lepo da se ponašaš čitavog meseca. Najviše koliko mogu da izdržim je šest-sedam dana zaredom. Tako da ne bih imao ništa protiv da Dan zahvalnosti pomere za nedelju dana pred Božić.

Klinci čije porodice ne slave Božić imaju tu sreću da ne moraju da se užasno sekiraju svaki put kada nešto zabrljaju u to doba godine. Zapravo, imam nekoliko drugara iz te kategorije za koje smatram da se ponašaju previše nestašno samo zato što im se može.

STRAŠNO me nervira sva ta frka oko Božić-Bate. Činjenica da može da te gleda dok mirno spavaš i da zna kada si budan, ponekad me zaista plaši. Zato sam rešio da počnem da spavam u donjem delu trenerke, jer stvarno ne želim da me vidi u gaćama.

Nisam baš ubeden da Božić-Bata uopšte ima vremena da te drži na oku 24 sata dnevno. Pre mislim da ima vremena da proveri svako dete jednom-dvaput godišnje, i to na nekoliko sekundi – a kakve sam sreće, meni se to dešava u najkritičnijim trenucima.

Ako stvarno VIDI sve ono što radiš, onda bih bio u nevolji. Zato kada mu pišem, nikada ne kažem šta bih želeo da dobijem za Božić ili nešto slično. Pisma koristim da predstavim sebe u najboljem mogućem svetlu.

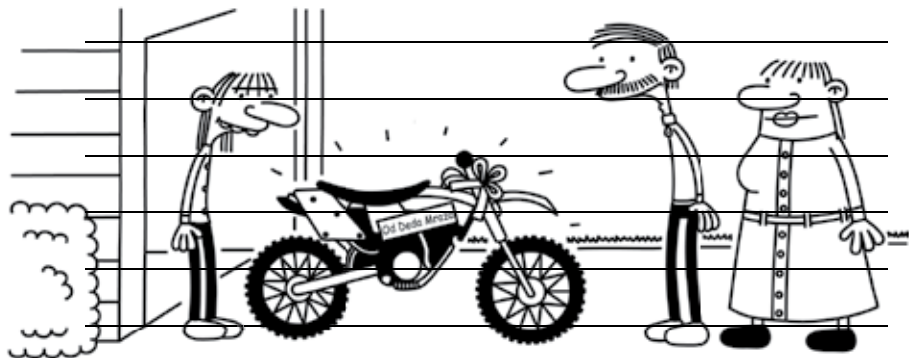
Dragi Božić-Bato,
Nisam gađao mačku gospođe
Tejlor divljom jabukom,
iako bi izdaleka moglo tako
da se učini.

Iskreno,
Greg Hefli

A onda postoji i taj spisak „Nevaljalih i Dobrih“ o kojem stalno pričaju. Čuo si da postoji, ali zapravo nikada nemaš priliku da ga VIDIŠ, tako da tvoj položaj na njemu u datom trenutku zavisi od onoga što ti kažu odrasli. Mislim da to nije baš u redu.

Pitam se koliko je taj spisak uopšte tačan. U ulici iznad moje živi jedan klinja – Džared Pajl, i ako IKO zasluži da se nađe na spisku „Nevaljalih“, onda je to on. Ali prošle godine je za Božić dobio na poklon motor-terenac, pa mi ponekad stvarno nije jasno ŠTA je Božić-Bata mislio kad mu ga je POKLANJAO.

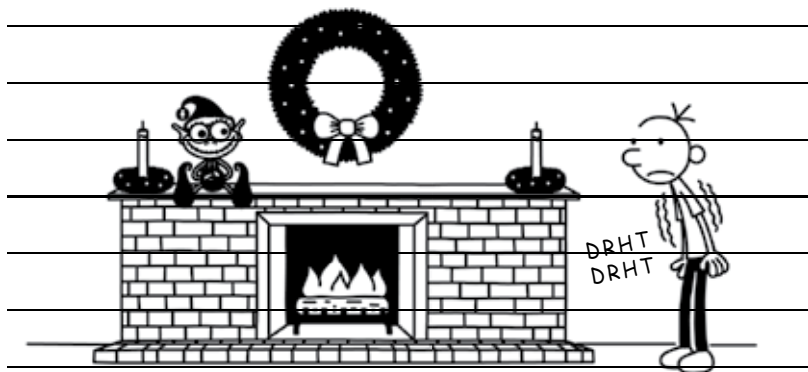

Ali nije samo Božić-Bata taj zbog koga moram da budem budem veoma zabrinut. Kada je prošle godine mama preturala po nekim starim kutijama, pronašla je ručno napravljenu lutku iz svog detinjstva.

Mama je rekla da se lutka zove „Božić-Batin patuljak“ i da je njegov zadatak da pazi kako se deca ponašaju i o tome izveštava Božić-Batu na Severnom polu.

E pa, nisam baš lud za tom idejom. Kao prvo, mislim da imaš pravo na privatnost kada si kod svoje kuće. A osim toga, Božić-Batin patuljak kod mene izaziva jezu.

Ne mogu baš da mi uvale foru kako taj patuljak prenosi informacije Božić-Bati, ali za svaki slučaj trudim se da budem ekstra dobar kada sam u istoj sobi sa njim.

Kad malo bolje razmislim to ipak nije ni važno, jer moj stariji brat Rodrik konstantno filuje patuljka tendencioznim informacijama o meni.

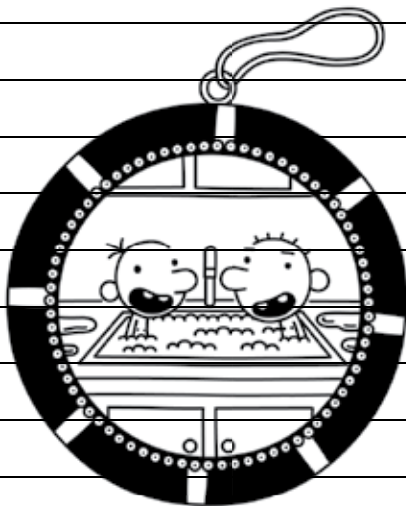

Svakoga jutra kad se probudim, Božić-Batin patuljak se nalazi na novom mestu. Što bi, pretpostavljam, trebalo da dokaže da je tek doputovao sa Severnog pola. Ali počinjem da se pitam nije li u stvari Rodrik taj koji ga pomera.

Nedelja

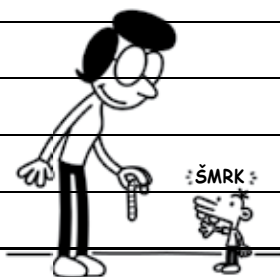
Danas smo pokupili sve božićne ukrase iz skladišta u podrumu. Imamo gomilu kutija punih ukrasa, od kojih su neki veoma stari. Među njima je i jedna prilično ponižavajuća fotografija mene i Rodrika dok se kupamo u sudoperi, ali mama mi ne da da je bacim.

Postavili smo novogodišnju jelku u dnevnu sobu i počeli da je kitimo. Moj mali brat Meni spavao je gore u sobi, i kada se probudio i video da postavljamo ukrase bez njega, potpuno se izbezumio.

Meni je bio neverovatno izbezumljen zato što je neko već stavio njegov omiljeni ukras - šećerlemu. Zato ju je mama skinula sa jelke i dala Meniju da je sam okači.

Ali Meni je hteo da njegov ukras bude prvi kojim će jelka da bude okićena, tako da smo morali da poskidamo sve što smo do tada okačili kako bi bilo po njegovom.

To je naprosto nešto što se u mojoj kući dešava svakog dana.

Mama još nije počela da koristi pretnje Božić-Batom ne bi li naučila Menija kako da se ponaša, ali mislim da će uskoro. Svejedno, izgleda mi da to nije dobra strategija da nas dovede u red. Zato što poslednjeg dana božićnih praznika mama više nema nikakav stvarni uticaj na nas.

Ponedjeljak

Neposredno pred Dan zahvalnosti u školi je organizovano takmičenje za najbolji slogan protiv nasilja, a glavna nagrada bila je pica-žurka za pobjednički tim.

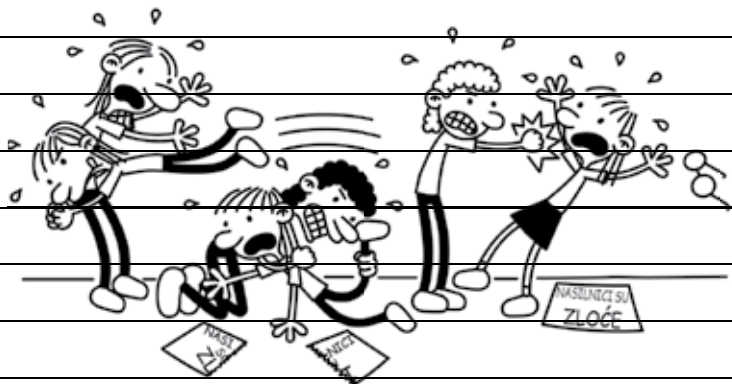
**Samo TI možeš
da ZAUSTAVIŠ
NASILJE!**

Oformite tim od pet članova i
izadite sa najboljim sloganom protiv
nasilja. Nagrada za pobjednički tim je
PICA-ŽURKA u školskom restoranu!
Učinimo da nasilje nestane!

Svima je na umu bila samo pica-žurka, tako da nisu mnogo vodili računa o tome ŠTA treba da urade da bi je zaslužili. Dve grupe devojčica iz mog razreda izašle su sa sloganima koji su bili zaista slični, pa su optuživale jedne druge za krađu ideje.

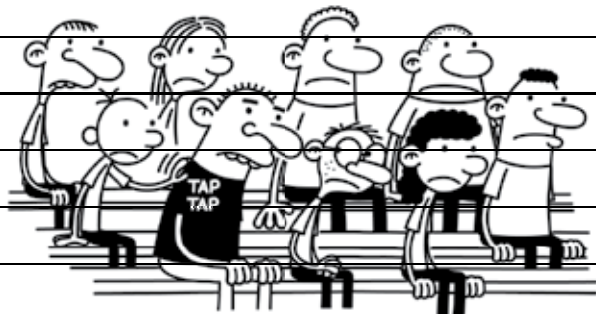
Situacija je izmakla kontroli tako da je morao da se umeša zamenik direktora kako bi sprečio da sve to ne preraste u opšti džumbus.

Naša škola ove godine ima jednog zaista osvedočenog siledžiju, po imenu Denis Rut. S obzirom na tolike transparente i postere svuda unaokolo, prilično sam siguran da je shvatio „poruku“.

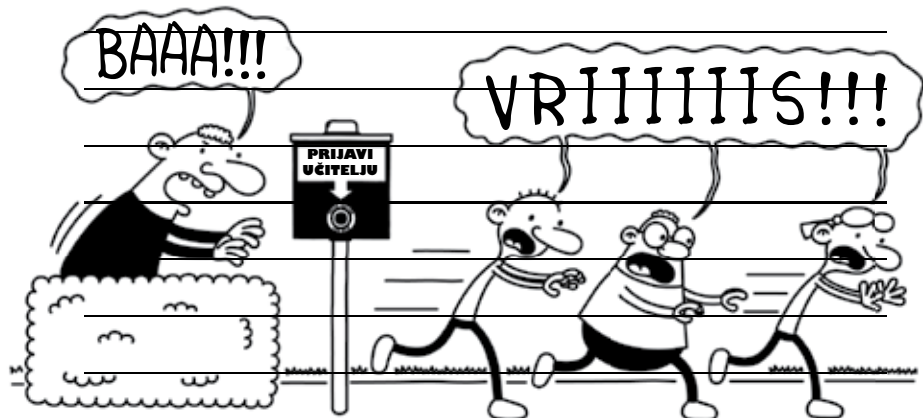
Dan uoči proslave Dana zahvalnosti organizovana je velika skupština posvećena borbi protiv nasilja u školama, i svi u publici su sve vreme gledali u Denisa. Bilo mi ga je nekako žao, pa sam pokušao da ga utešim.

Iako je Denis jedini pravi siledžija u školi ove godine, PROŠLE godine smo ih imali GOMILU. Ljudi su nas konstantno maltretirali za vreme školskih odmora, pa su učitelji na igralištu instalirali uređaj čijim pritiskom na dugme daci mogu da ih pozovu.

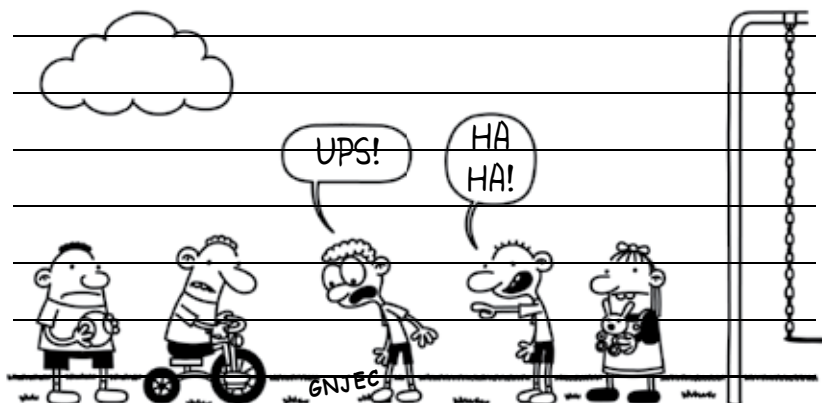

Završilo se tako što su oko uređaja počele da se okupljaju siledžije koje su u zasedi mučki sačekivali nove žrtve.

Učitelji kažu da je zadirkivanje podjednako ozbiljan prekršaj kao zlostavljanje, ali mislim da nema pravog načina da TOME stanu na put. Deca u mojoj školi uvek su međusobno delila nadimke i zadirkivala jedna druge. Zapravo, jedan od razloga što hocu da ostanem neprimećen je to što ne želim da mi dopadne grozan nadimak kakav je dobio Kodi Džonson.

Dok je još bio u obdaništu, Kodi je, igrajući se u dvorištu, uspeo da zgazi u ogromnu pseću kaku, i još od tada ga svi zovu „Govance“.

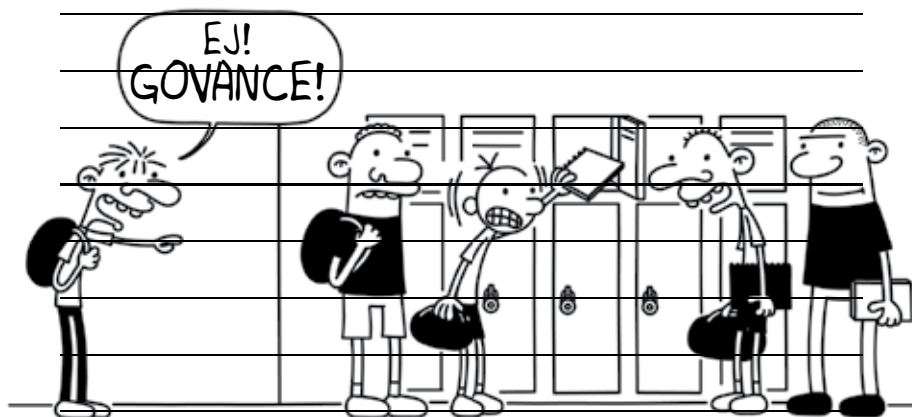

A i ne govorim samo o deci koja vole da zadirkuju druge. Tu su često umešani i učitelji, pa čak i DIREKTOR.

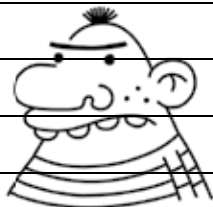
Samo ovo da vam kažem: ako ikada budem dobio nadimak kao Govance, odseliću se u drugi grad.

Ali verovatno bi se neko iz STARE škole preselio u moj novi grad, prepoznao me iz prve, i tako bi sve krenulo Jovo-nanovo.

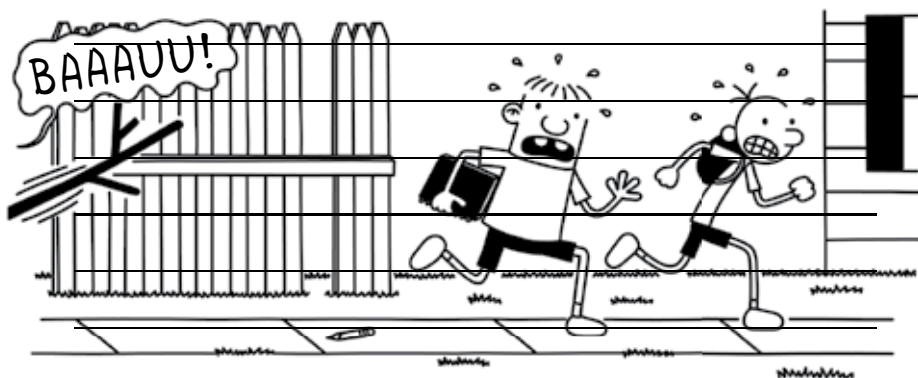

Učitelji stalno govore da, kada te neko maltretira, to treba da prijaviš nekom odraslom. Mislim da je to dobra ideja, ali nije se pokazala na delu kada su mene maltretirali.

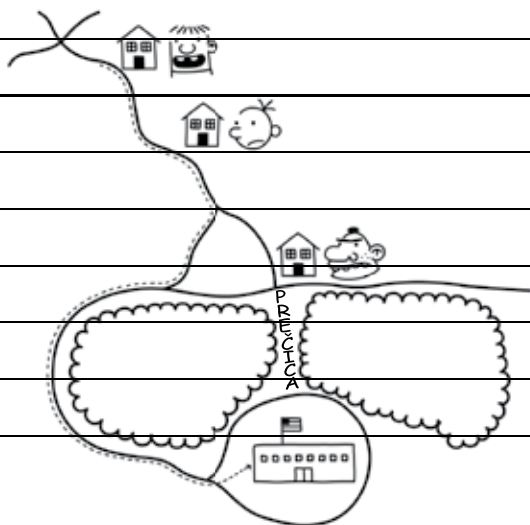
Radi se o jednom klinku koji je živeo u mom susedstvu i koga su svi, iz nekog meni nepoznatog razloga, zvali „Smrdljivko“.

Svaki put kada bismo nas dvojica, moj drugar Roli i ja, prolazili kraj njegove kuće, Smrdljivko bi nas ganjao motkom.

Baš je bilo trulo što smo Roli i ja koristili šumski puteljak u njegovom susedstvu kao prečicu da stignemo do škole. Tako smo počeli da skrećemo sa našeg uobičajenog puta kako bismo izbegli Smrdljivkovo maltretiranje.

Džef Kini
DNEVNIK ŠONJAVKA
PRAZNIČNA GROZNICA

Prevod s engleskog

Miloš Mitić

Za izdavača

Dijana Dereta

Urednik izdanja

Anja Marković

Grafičko-tehnička priprema

Marina Slavković

Lektura i korektura

Dijana Stojanović

Treće DERETINO izdanje

ISBN 978-86-6457-165-4

Tiraž

2000 primeraka

Beograd 2017.

Izdavač/Štampa/Plasman

DERETA doo

Vladimira Rolovića 94a, 11030 Beograd

tel./faks: 011/ 23 99 077, 23 99 078

www.dereta.rs

Knjižara DERETA

Knez Mihailova 46, tel: 011/ 26 27 934, 30 33 503

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

821.111(73)-93-31

КИНИИ, Џеф, 1971–

Dnevnik šonjavka. [6], Praznična groznica / Džef Kini
; prevod s engleskog Miloš Mitić. – 3. Deretino izd. –
Beograd : Dereta, 2017 (Beograd : Dereta). – 217 str. :
ilustr. ; 20 cm. – (Biblioteka Teen)

Prevod dela: Diary of a Wimpy Kid. Cabin Fever / Jeff
Kinney. – Tiraž 2.000. – Beleška o autoru: str. [218]. –
Druge knjige Džefa Kinija: str. 2.

ISBN 978-86-6457-165-4
COBISS.SR-ID 252644620